

gere tider, var det her med, at man nu vil føre en mere ærlig EU-politik. Det synes jeg jo er godt, dels går jeg ind for ærlighed – det synes jeg er en god ting – dels er det jo også en erkendelse af, at man tidligere har været uærlig, altså, så langt så godt.

Med hensyn til den ærlige linje i fremtiden og nogle af de uærlige stræk i fortiden kan fru Helle Sjelle elaborere lidt over, hvorvidt det også gør sig gældende på euroområdet, eller om det er EU-politikken sådan generelt, der har været uærlig og nu skal til at være ærlig. Hvis fru Helle Sjelle kan bekræfte, at der har været noget uærlighed i forhold til euroen, kunne hun så komme med nogle eksempler på det?

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:25

Helle Sjelle (KF):

Meget morsomt, jeg synes bare, at jeg blot vil slå fast og også henvise til det, jeg netop sagde i min ordførertale, at vi synes, at det er vigtigt, når vi skal have en afstemning om f.eks. euroen – hvilket vi håber at vi får – at vi så også får god tid til at drøfte tingene og tilrettelægge afstemningen på en ordentlig måde. Jeg synes da, det er en form for ærlighed meget klart og tydeligt at sige, at vi f.eks. ikke ønsker at bruge den nuværende finanskriser som afsæt for en folkeafstemning. Men vi synes bare også, det er væsentligt at sige – og der synes jeg også der er tale om ærlighed – at det her altså koster. Jeg ved ikke, om det er gået Dansk Folkepartis opmærksomhed forbi, at det altså koster husejerne tusindvis af kroner på årsbasis, at vi ikke har euroen. Det synes jeg da er væsentligt.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:26

Morten Messerschmidt (DF):

Nu var det sådan set ikke ment som en morsomhed, selv om jeg godt kan forstå, at ordføreren kan være i den vildfarelse; det var såmænd bare en ihukommelse af et citat fra ordførerens egen formand.

Men jeg vil godt dykke lidt ned i det her spørgsmål om, at det på årsplan og i årevis kommer til at koste husejerne så og så meget mere.

Altså, er fru Helle Sjelle ubekendt med, at der i perioder har været lavere obligationsrente i Danmark end i eurozonen? Er fru Helle Sjelle ubekendt med, at vi for under et år siden havde

en realrente i Danmark på 0, idet der kunne optages obligationslån til omkring 2 pct., og vi havde en inflation på 2 pct.? Og er det noget, som fru Helle Sjelle i sin søgen efter ærlighed har kunnet finde ude i eurozonen?

Eller er det måske i virkeligheden sådan, at vi ærligt over for hinanden må se i øjnene, at renter er noget, som udvikler sig, og at det nogle gange er en god forretning at have kronen, andre gange en god forretning at have euroen, men at man bare ikke, hvis man skal være seriøs, kan shoppe rundt på den måde, som fru Helle Sjelle åbner op for, og at man er nødt til at vælge en linje? Man kan ikke gå over til euro, fordi der er en lavere rente, og så tilbage, når den stiger; det hænger simpelt hen ikke sammen.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:27

Helle Sjelle (KF):

Jamen jeg mener bestemt heller ikke, at vi skal shoppe rundt – vi skal være med. Det her handler om både økonomisk indflydelse og politisk indflydelse. Og der er jo f.eks. på det politiske plan en tendens til, at man i langt højere grad end tidligere fastlægger forskellige politikområder, realitetsbehandler forskellige politikområder i eurogruppen, og så er det bare nærmest til orientering på Ecofin-møderne. Der synes jeg bare, det er væsentligt at sige, at her synes vi altså at Danmark skal være med. Men jeg synes da også, det er væsentligt at påpege, at den økonomiske realitet på nuværende tidspunkt er, at det koster husejerne en bunke penge, at vi ikke med i euroen.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:28

Søren Espersen (DF):

Nu har det her med at være regeringsegnet tidligere været nævnt i debatten. Det har altid været vores holdning til det, at den dag, hvor vi som en del af et parlamentarisk flertal ønsker at komme med i en regering, så kommer vi det. Det bestemmer vi selv – lad os lige starte der.

Det, jeg gerne vil spørge fru Helle Sjelle om, er: Hvordan kan det være, at hvis man med næb og kløer bekæmper sin egen valuta, med Karen Blixen, Carl Nielsen og Niels Bohr på pengesedlerne og Hendes Majestæt på mønterne, så er man absolut regeringsegnet i Danmark, men hvis man har det modsatte synspunkt, at man